

1290 dana iz knjige proroka Danila 12:11

„Od vremena kada bude ukinuta svakidašnja žrtva i postavljena gadost koja pustoši, biće hiljadu dvjesta i devedeset dana.“ (Danilo 12:11)¹

Oni koji proučavaju knjigu proroka Danila, toliko izazovnu da su čak i naučnici poput Isaka Njutna dugo vremena posvetili tumačenju njenih proročanstava, shvatiće da je Bog dao proročku panoramu koja seže sve do kraja istorije ove pobunjene planete odnosno konačne realizacije Plana spasenja. Odmah u početku čitalac se može upoznati sa okolnostima u kojima se našao Danilo, pisac ove knjige, dakle u vavilonskom ropstvu, ali je ubrzo zbog svojih sposobnosti i izuzetnog karaktera postavljen u visokoj dvorskoj službi tada najmoćnijeg carstva na zemlji. Knjiga je, dakle, pisana između 618. i 536. godine stare ere.

Već druge godine Navuhodonosorove vladavine zbog jednog neobičnog carevog sna, Bog je dao Danilu u noćnoj viziji tumačenje iz kojeg odmah postaje jasno da se proročka perspektiva usmjerava ka nepoznatoj budućnosti do uspostavljanja Božjeg vječnog carstva (vidi Danilo 2 glava).

Dalji razvoj događaja je svjedočanstvo Božje nadmoćne sile kada je izbavio Danilove drugove, koji su odbili da sudjeluju u idolopoklonstvu, iz ognjene peći, i ponižavanje cara, koji se, i pored svih silnih dokaza, držao svoje oholosti (vidi Danilo 4:30). Prestolonaslednik Baltazar ne samo da je ponovio greške svoga oca, već je u jednoj paganskoj svetkovini otišao toliko daleko da je posuđe iz Božjeg hrama zloupotrijebio u idolopokloničke svrhe,² pa je Bog izrekao sud nad njim i carstvo je prešlo u ruke Persijanaca.

Car Darije je takođe na čudesan način bio osvjedočen u Božju silu (vidi Danilo 6), da bi se pisac u sedmom poglavlju vratio svojim proročkim vizijama i snovima. Važno je zapaziti da se Danilu daju određena objašnjenja o značenju vizija, posebno nekih detalja koji su zalazili u dalju budućnost i zbunjivali ga (vidi Danilo 7:19-21).

Za ispravno shvatanje jednog vremenskog proročanstva koje ću u nastavku izložiti, treba da povežemo sve smjernice koje su nam date u Danilu i neke iz Otkrivenja Jovanovog jer je potpuno jasno da se određeni vremenski periodi iz obje knjige poklapaju.

Dakle, kao što su reformatori i drugi izučavaoci Biblije odavno ispravno zaključili, zvijeri iz Danilovih vizija su slijed velikih svjetskih carstava koja se direktno miješaju u Božji plan spasenja i sudbinu Njegovog naroda: Vavilon, Medo-Persija, Grčka, Rim, i konačno – jedan osobiti izdanak rimskog carstva koji je izazivao najviše čuđenja i nedoumice samom Danilu.

Ako se možda pitate na koji način se te sile zapravo miješaju u Božje planove i šta ih razlikuje od recimo kineske ili neke druge carevine, dozvolićemo samoj Bibliji da nam odgovori: „Zatim mi je rekao: ‘Ne boj se, Danilo, jer od prvog dana kad si upravio svoje srce da bi to razumio i kad si se ponizio pred svojim Bogom, tvoje su riječi bile uslišene i ja sam došao zbog tvojih riječi. Ali knez persijskog carstva stajao mi je na putu dvadeset i jedan dan, i gle, Mihailo, jedan od najviših knezova, došao je da mi pomogne. A ja sam ostao tamo kod

¹ Svi biblijski tekstovi dati su iz Novog savremenog prevoda Svetog Pisma, ukoliko nije drugačije naznačeno.

² Baltazar i njegovi gosti su zapravo kroz pijanku i idolatriju odavali počast demonima, a vrhunac drskosti bila je upotreba posuda iz Božjeg hrama u tu svrhu.

persijskih careva. I došao sam da razumiješ šta će zadesiti tvoj narod u poslednjim danima, jer se ta vizija odnosi na dane koji tek treba da dođu.” (Danilo 10:12-14) Ovdje anđeo kazuje Danilu da je imao velikih problema sa „princom od Persije“ (danas se tako zove jedna popularna kompjuterska igra, i to nije slučajnost) koji mu se suprotstavljao 21 dan sve dok se nije umiješao Mihailo odnosno sam Hristos kao Zapovjednik anđela (ime Mihael znači „Ko je kao Bog“). Tako nam Riječ Božja otvara pogled „iza zavjese“ gdje se vode stvarne duhovne bitke za lojalnost zemaljskih stanovnika. Knez Persije zapravo nije bio vidljivi zemaljski vladar već sam Sotona, koji navodi i usmjerava vlasti i sile u pobuni protiv Boga za svoje ciljeve, a njegov osnovni cilj je osujećivanje Plana spasenja. On, zajedno sa svojim demonima, palim anđelima, to najuspješnije postiže kad falsifikuje Božje djelo i silu. I to je ključ razumijevanja prividnog uspjeha sila tame. Dakle, najopasniji „konkurenti“ Božjoj religiji nijesu hinduizam ili budizam, već falsifikovana biblijska vjera. Najopasniji Hristov suparnik je lažni hristos ili neko ko se postavlja i predstavlja umjesto Njega (vidi 2. Korinćanima 13:15).

Vremenska proročanstva i identitet antihrista

Ako okupimo sva vremenska proročanstva iz knjige proroka Danila dobijamo:

Danilo 8:14 – 2300 dana

Danilo 9:24 – 70 sedmica

Danilo 9:25 – 7 sedmica + 62 sedmice

Danilo 9:27 – 7 dana i polovina sedmice

Danilo 7:25 i 12:7 – vrijeme, vremena i pola vremena

Danilo 12:11 – 1290 dana

Danilo 12:12 – 1335 dana

Moj fokus je na 1290 dana iz prostog razloga što smatram da su prethodni vremenski periodi već uspješno protumačeni.

Kako znamo da pomenuti periodi nijesu doslovni dani već proročke godine? Najprije iz samog konteksta gdje se jasno vidi proročka panorama do kraja vremena. Dalje sam anđeo je objasnio Danilu da su viđenja data do poslednjeg vremena (Danilo 12:4, 9). Zatim treba da znamo simboliku u koju se proroštvo zaodijeva. Dva biblijska teksta daju nam ključ.

4. Mojsijeva 14:34: „Prema broju dana koliko ste izviđali zemlju - četrdeset dana, dan za godinu, za *svaki dan jednu godinu* - odgovaraćete za svoje prestupe četrdeset godina, da biste znali šta znači kad se ja otuđim od vas.“

Ezekijel 4:6: „Ostani tako sve te dane. Zatim leži na svoju desnu stranu i nosi prestup Judinog doma četrdeset dana. *Neka bude dan za godinu. Dajem ti dan za godinu.*“

Dakle, sada imamo sledeću računicu:

2300 dana = 2300 (doslovnih) godina

70 sedmica = 490 dana = 490 godina

7 sedmica + 62 sedmice = 49 dana + 434 dana = 49 godina + 434 godine

7 dana = 7 godina (polovina sedmice = 3 i po godine)

Vrijeme vremena i pola vremena. – Šta Biblija naziva jednim „vremenom?“ U ovome će nam pomoći jedan događaj iz Danilove knjige, a dodatnu potvrdu dobićemo iz Otkrivenja! Danilo 4:16, 23, 25, 32 govori o „sedam vremena“ određenih za Navuhodonosorovo poniženje zbog oholosti i nepriznatih grijeha. Dakle, tu se očito radi o 7 doslovnih godina. Vrijeme, vremena i pola vremena su zapravo 3 i po proročke godine, što je jednako 1260 doslovnih

godina.

1290 dana = 1290 godina

1335 dana = 1335 godina

Na ovom mjestu, zbog svih onih koji bi se možda bili skloni pozvati na „višu matematiku“ i jevrejski kalendar,³ evo kako sama Biblija daje ključ razumijevanja koliko traje jedna proročka godina. Već smo rekli da postoje paralelna vremenska proročanstva u Danilu i Otkrivenju, što znači da je te dvije knjige najbolje uporedo proučavati. U Otkrivenju takođe nalazimo proročki period od 1260 dana (godina). Taj period je u direktnoj vezi sa Danilom 7:25 i 12:7. U stvari svi oni stoje u određenoj korelaciji, kao i 1290 godina koje ću kasnije objasniti.

Čitamo dakle Otkrivenje 11:2, 3: „A dvorište koje je izvan hramskog svetišta ostavi i nemoj ga mjeriti, jer je dato neznabošcima. Oni će gaziti sveti grad *četrdeset i dva mjeseca*. Poslaću svoja dva svjedoka da obučeni u kostrijet prorokuju *hiljadu dvjesta i šezdeset dana*.“ Otkrivenje 12:5, 6: „Ona je rodila sina, muško dijete, i on će gvozdenom palicom vladati nad svim narodima. Tada je njeno dijete bilo odneseno k Bogu i njegovom prestolu. A žena je pobjegla u pustinju, gdje joj je Bog pripremio mjesto, da tamo bude hranjena *hiljadu dvjesta i šezdeset dana*.“ Otkrivenje 12:14: „Ali ženi su bila data dva krila velikog orla da odleti u pustinju na mjesto za nju pripremljeno. Tamo je, daleko od zmije, bila hranjena *jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena*.“ Sada Otkrivenje 13:4, 5: „Poklonili su se aždaji jer je dala vlast zvijeri. Poklonili su se i zvijeri, govoreći: ‘Ko je kao zvijer i ko može s njom ratovati?’ I dobila je usta koja su govorila velike stvari i hule i dobila je vlast da djeluje *četrdeset i dva mjeseca*.“ Iz ovih tekstova možemo tačno da znamo kako pravilno računati proročka vremena.

1260 dana = 42 mjeseca = 1 vrijeme, 2 vremena i 1/2 vremena

42 x 30 = 1260 (dakle, mjesec traje 30 dana); 42 : 3,5 = 12 (godina traje 12 mjeseci)

Kao što vidite, nema tu nikakve „više matematike“ niti ima potrebe da zovemo karaita ili rabine da računaju za nas.

Protestantski reformatori su dobrim dijelom shvatili proročku panoramu i jasno utvrdili identitet sila koje se pominju.

Četiri velika carstva (Vavilon, Medo-Persija, Grčka i Rim) su odavno istorija, te ćemo se stoga ukratko osvrnuti na ključne karakteristike sile „malog roga“ koji djeluje do kraja istorije pobune:

- Podiže se iz četvrte zvijeri. (Danilo 7:7, 8)
- Izrasta između deset rogova. (Danilo 7:8)
- Nastaje nakon deset rogova. (Danilo 7:24)
- Razlikuje se od ostalih rogova. (Danilo 7:24)
- Veći je od drugih. (Danilo 7:20)
- Iskorjenio je tri carstva. (Danilo 7:20)
- Ima oči kao čovječje i govori velike riječi i hule protiv Najvišega. (Danilo 7:8; Otkrivenje 13:4, 5)

³ Zbog velikog otpada hrišćanskih crkava, nastali vakuum pokušavaju ispuniti tzv. „mesijanski pokreti“ koji predstavljaju mješavinu jevrejskog nerazumijevanja Božjeg koncepta spasenja (zbog čega i nijesu prepoznali Mesijin prvi dolazak, i stalno se iznova trude da iznađu uvjerljiv „alibi“ i opravdaju se na nacionalnoj osnovi), udruženo sa perfidnim omalovažavanjem i podređivanjem novozavjetnih spisa kanonu Tanaha (Starog Zavjeta). Stoga je teško reći šta ima pogubniji učinak, pogrešno projektovanje vremenskih proročanstava iz knjige proroka Danila ili rabinske prijetnje prokletstvima za izučavaoce istih, jer ona ne samo što nepogrešivo pokazuju ko je pravi Mesija već i određuju ključne sudionike u borbi između Boga i Sotone i razvoj Plana spasenja.

- Ugnjetava i ubija svece Najvišega. (Danilo 7:25; 8:24)
- Mijenja vremena i zakone. (Danilo 7:25)
- Ukida svagdašnju žrtvu (tamid) i postavlja gnusobu pustošnu. (Danilo 8:11, 13; 11:31)
- Daje mu se vlast za vrijeme, vremena i pola vremena. (Danilo 7:25; Otkrivenje 13:5)
- Ta zvijer ima sva obilježja prethodnih, tj. naslijedila je njihov duh i praksu. (Otkrivenje 13:1, 2)
- Žena (istinski Božji narod) mora da se skriva u pustinji od njega za vrijeme, vremena i pola vremena (Otkrivenje 12:14)
- Izješće svu zemlju i napredovaće veoma. (Danilo 7:23; 8:9-12)
- Postojaće do kraja, dok ne dođe Pradavni. (Danilo 7:22)
- Uzeće mu se vlast i biće osuđen i uništen na kraju vremena. (Danilo 7:11, 26)

Da vidimo šta o ovome imaju reći istaknuti reformatori.

Žan Kalvin: „Mi nazivamo rimskog pontifa antihristom.“

Džon Vesli: „On je u određenom smislu Čovjek bezakonja, kako umnožava sve vrste grijeha iznad mjere.“

Džon Noks je rekao da papu treba prepoznati kao „samog antihrista.“

Martin Luter: „Čitam papine dekrete, i ne znam da li je papa sam antihrist, ili njegov poslanik. Toliko je u tim dekretima Hrist lažno prikazan i čak razapet.“

„Radujem se što stradam zbog onog što je bolje i pretežnije od svega. Sad osjećam veću slobodu jer znam da je papa antihrist, i da je njegov presto – presto samog Sotone.“

Elen G. Vajt: „Tajna bezakonja razvijala se malo po malo, najprije kradom i tiho, a kad je ojačala i zadobila vlast nad ljudskim umovima, pokazala je sve otvorenije svoje lažno i bogohulno djelo... Ovaj kompromis između mnogoboštva i hrišćanstva imao je za posledicu pojavljivanje čovjeka bezakonja koji je u proročanstvu prorečen kao onaj koji se protivi i uzdiže iznad Boga. Ovaj ogroman sistem lažne religije je remek djelo sotonske sile – spomenik njegovih nastojanja da sjedne na presto i da upravlja Zemljom po svojoj volji.“

Dakle, postoji samo jedna jedina religiozno-politička sila koja se savršeno uklapa u sve navedene karakteristike i vremenske okvire, i to je papski Rim. Zbog opasnosti od urušavanja cijelog sistema koji su vjekovima gradili, katolički teolozi i jezuitski agenti izvršili su kontra-reformaciju, koja je podrazumijevala i lansiranje specijalno osmišljenih učenja sa ciljem skretanja pažnje sa sebe. Stoga kad čujete razna „tumačenja“ o antihristu koja se ne uklapaju u datu proročku panoramu i vremenske okvire, možete znati u kojoj kuhinji su „zamiješena.“ Danas imamo situaciju da nijedna zvanična crkva ne govori otvoreno o ovoj temi, što znači da ih je „Majka bludnicama“ privela svojoj kući.

70 sedmica⁴

„Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu da se okonča prestup, da se učini kraj grijehu, da se očisti krivica, da se uvede vječna pravednost, da se stavi pečat na viziju i na proročanstva i da se pomaže Sveti nad svetima.“ (Danilo 9:24)

„Tvoj narod“ je bio Božji izabrani narod – stari Izrael. Sedamdeset sedmica pretvorenih u dane bilo bi 70 sedmica x 7 = 490 dana. Primjenom principa dan za godinu, 490 dana postaje 490 godina. Riječ *određeno* znači *dodijeljeno, odlučeno, ili odsiječeno*. Latinska Vulgata koristi riječ *abbreviore* - *odsjeći* u smislu *skratiti*. Tako 70 sedmica ili 490 godina treba da budu

⁴ Većina navoda u ovom odjeljku preuzeta je iz knjige Valtera Fajta „Istina i naše vrijeme.“

odsiječeni od dužeg vremenskog perioda, tj. 2300 dana - godina. Džon Tilinghart, koji je umro 1655. bio je prvi koji je tvrdio da je 70 sedmica manja epoha unutar većeg razdoblja od 2300 godina.

Četiri stotine i devedeset godina određeno je jevrejskoj naciji:

- da se svrši prestup,
- da nestane grijeha,
- da se očisti bezakonje,
- da se dovede vječna pravda,
- da se zapečati utvara i proroštvo,
- da se pomaže Sveti nad svetima.

U Danilu 9:25 data je polazna tačka za račun proročanstva o 70 sedmica: „Zato treba da znaš i da razumiješ: Od časa kad izađe riječ da se Jerusalem obnovi i ponovo sagradi pa do pomazanika vođe, biće sedam sedmica, i još šezdeset i dvije sedmice. Jerusalem će se obnoviti i biće ponovo sagrađen s trgov i opkopom, ali u teško vrijeme.“

Pošto je objavio 70 sedmica, anđeo ih razlaže na sledeći način:

- i) 7 sedmica za obnovu Jerusalima (stih 25),
- ii) 62 sedmice do Mesije (stihovi 25, 26),
- iii) 1 sedmica do završetka razdoblja (stih 27).

Poslednja zapovijest koja se odnosi na obnovu Jerusalima izdata je za vrijeme cara Artakserksa Longimana 457. godine prije Hrista. Citati iz Knjige Jezdrine, iz 7. poglavlja, još više razjašnjavaju ovaj događaj. Car je objavio: „*Ja zapovijedam: Ko god u mom carstvu od naroda Izrailjevog i od sveštenika njegovih i Levita hoće od svoje volje da ide s tobom u Jerusalem, nek ide.*“ (Jezdra 7:7, 12, 13)

Jerusalem je, tačno prema ovom proročanstvu, obnovljen 49 godina posle 457. godine prije Hrista, a to je 408. godina stare ere!

Sedam sedmica (49 dana) za obnavljanje Jerusalima i još 62 sedmice ili 434 dana dovodi nas do Pomazanika vojvode, ili Mesije. Počevši od 457. godine pre Hrista, a primjenjujući princip dan za godinu, moramo da odredimo datum kada prođu 483. godine (49 + 434), što nas dovodi do 27. godine posle Hrista, računajući i promjenu ere prije Hrista na posle Hrista kao jednu dodatnu godinu. Ova godina je najvažnija istorijska godina u hrišćanstvu, i apostol Luka u svom Jevanđelju 3:1-3 jasno određuje događaje u toj godini. Ovi tekstovi odnose se na petnaestu godinu vladavine cezara Tiberija (za koju se zna da je 27. godina posle Hrista) i u kojoj su sledeće osobe imale funkcije: Pontije Pilat, Irod, Filip, Lisinija, Ana i Kajafa. U to vrijeme krštavao je Jovan Krstitelj (ili Kupač, ako više volite).

Šezdeset i devet sedmica (483 godine) dovode nas do „Pomazanika vojvode.“ Prema tekstu iz Jevanđelja po Jovanu 1:41, Mesija znači „Hristos,“ a to znači „Pomazanik.“ Prema Svetom Pismu, Isus je prilikom krštenja bio pomazan Svetim Duhom.

Ako 27. godina posle Hrista označava kraj 69 sedmica, onda 34. godina posle Hrista označava kraj 70 sedmica koje su dodijeljene Izraelu. Kada sedmice pretvorimo u godine, stižemo do istog datuma. Na primjer, 483 godine završilo se 27. godine posle Hrista, prema tome, razdoblje od 490 godina treba da se završi sedam godina kasnije, odnosno, 34. godine posle Hrista.

„*I utvrdiće zavjet s mnogima za nedjelju dana, a u polovinu nedjelje ukinuće žrtvu i prinos...*“ (Danilo 9,27)

Lična zamenica „on“ odnosi se na Mesiju, koji je već spomenut u Knjizi proroka Danila 9:25, 26. On je Mesija, Hristos i utvrdiće zavjet koji je načinio sa Izraelom za jednu proročku sedmicu, što iznosi 7 godina. (1 sedmica = 7 dana ili godina). Međutim, stih kaže da će, pored toga, ukinuti i žrtvu.

Sredina proročkih sedam godina iznosi 3 i po godine posle 27. godine posle Hrista, godine u kojoj je Hristos kršten. To nas dovodi u 31. godinu posle Hrista. U ovoj godini treba da potražimo neki izuzetni događaj u 31. godini posle Hrista. Čitavo hrišćanstvo prepoznaje 31. godinu posle Hrista kao godinu u kojoj je Hristos razapet.

Tekst iz Knjige proroka Danila 9:26, 27 predstavlja inverziju prema svojoj strukturi, i ako se to uzme u obzir, onda se lako odstranjuje zbrka koju prividno čini ovaj literarni stil.

„A posle te šezdeset i dvije nedjelje pogubljen će biti pomazanik...“

Ovaj dio 26. stiha postavlja pozornicu za događaje koji se odnose na sedamdesetu sedmicu. Posle 62 sedmice (7+62 = 69 sedmica), to jest 69 sedmice, ili u 70 sedmici, Mesija će biti pogubljen.

Inverzija je sledeća:

- a) Mesija uništen,
- b) Svetinja uništena,
- c) Žrtva ukinuta,
- d) Vladar uništen.

U 27. stihu postoji dodatna inverzija: „On... nedjelja... nedjelja... On,“ što ponovo naglašava Mesijinu ulogu. U zaključku se može istaći da će uništenje Mesije donijeti kraj žrtvenom sistemu (jer svoje ispunjenje dostiže u Njemu). On (Mesija) takođe će utvrditi svoj zavjet sa Božjim narodom svojom žrtvenom smrću u sredini sedmice (3 i po godine posle 27. godine nove ere), što je tačno određeno vrijeme Hristove smrti.

Ovi stihovi, takođe, ističu sukob između Hrista i Sotone, koji će se uz pomoć svojih palih anđela boriti sa hrišćanstvom do kraja vremena.

Hristos je svojom smrću na krstu ukinuo žrtveni sistem koji je ukazivao na Njega. Apostol Pavle ovo bolje objašnjava:

„... Jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos.“ (1. Korinćanima 5:7)

Pošto je ukazivala na Hrista, Pasha je sada bila ispunjena u Njegovoj smrti. U stvari, apostol Pavle naglašava da je čitav žrtveni sistem ukinut:

„I izbrisavi pismo uredbe⁵ koja bješe protiv nas, i to uzevši sa srede prikova ga na krstu.“ (Kološanima 2:14)

U vrijeme u kome je glasni uzvik „Svrši se“ sišao sa Hristovih usana, sveštenici su služili u Hramu. Bilo je to vrijeme večernje žrtve, trebalo je da bude prineseno pashalno jagnje koje je predstavljalo Hrista.

„...Zavjesa hramska razdrije se nadvoje od gornjeg kraja do donjeg; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade.“ (Matej 27:51)

Žrtveni sistem završen je raspećem Hrista. Zavjesa koja je odvajala dva odjeljenja u Hramu razderana je od vrha prema dnu, što ukazuje na božansko djelo. Žrtve su bile ukinute, jer je Hristos ispunio tipologiju.

Poslednja sedmica završava se 34-e godine nove ere, kada su kamenisanjem Stefana

⁵ U doslovnom engleskom prevodu stoji „handwriting of ordinances,“ što se odnosi na sve one uredbe koje je Mojsije zapisao u Tori vezano za praznike i žrtveni sistem (vidi Kološanima 2:14-17).

Jevreji, kao nacija, konačno odbacili Mesiju.

Važno je zapaziti da je proročanstvo o 70 sedmica dato proroku Danilu kao objašnjenje i proširenje proročanstva o 2300 dana iz 8-og poglavlja.

2300 dana

„I čuo sam kako jedan sveti govori, a drugi sveti je rekao onome koji je govorio: ‘Dokle će trajati vizija o svakidašnjoj žrtvi i o prestupniku koji izaziva pustošenje, i o prepuštanju svetog mjesta i vojske gaženju?’ Tada mi je on rekao: ‘Dok ne prođe dvije hiljade i trista večeri i jutara. Tada će se svetinja očistiti.’“ (Danilo 8:13, 14) Ali kada i kakva svetinja treba da se očisti za 2300 dana?

„Do dvije hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti.“ 2300 proročkih dana = 2300 godina			
„70 nedjelja je određeno tvome narodu.“ 490 godina		Posle Hrista 1844.	
Prije Hrista 457.	Prije Hrista 408.	Danilo 9:24 27. 31. 34.	Posle Hrista 1844.
7 sedmica ili 49 godina	62 sedmice ili 434 godine	1 sedmica ili 7 godina	1810 godina

Dakle, kada se vratimo na uvodni tekst za vremenska proročanstva iz Danila 8:13, 14 i na početnu tačku za proračun (457. god. p.n.e.) dodamo 2300 godina, dolazimo do 1844. godine.

Šta se tada dogodilo?

Otkrivenje 14:6, 7: „I vidio sam jednog drugog anđela kako leti posred neba noseći vječnu dobru vijest da je objavi onima koji žive na zemlji - svim narodima i plemenima i jezicima i narodnostima.⁶ On je govorio jakim glasom: ‘Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je *došao čas njegovog suda!* Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda!’“

Danilo 7:9, 10: „Dok sam gledao, bili su postavljeni prestoli i Pradavni je sjeo. Odjeća mu je bila bijela kao snijeg, a kosa na glavi kao čista vuna. Presto mu je bio plamen ognjeni, a točkovi oganj razgoreo. Ognjena rijeka je tekla i izvimala ispred njega. Hiljade hiljada služilo mu je, i deset hiljada po deset hiljada stajalo je pred njim. Sud je sjeo i knjige su se otvorile.“

U nastavku (11 i 12 stih), Danilo obraća pažnju šta će se desiti sa naročitim „rogom“ i on biva osuđen, kao i ostale zvijeri, kojima se produžava život za još jedno razdoblje, dokle Sin Čovječiji (Hristos) ne preuzme vlast (13-i stih).

Danilo 12:8-10: „A ja sam to čuo, ali nisam razumio. Zato sam rekao: ‘Gospodaru moj, kakav će biti kraj tome?’ A on je rekao: ‘Idi, Danilo, jer su ove riječi tajna i zapečaćene su do vremena kraja. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i pročistiti. A zli će činiti zlo, i ko je god zao neće razumjeti; ali će razumjeti oni koji su razumni.’“

Dakle, Bog je podigao pojedince koji su najavili sud i vrijeme kraja. To je preraslo u ono što danas poznajemo kao adventni pokret.

Prema starozavjetnoj tipologiji, Dan pomirenja odgovara Božjem istražnom sudu.⁷ Tipskom Danu pomirenja prethodila je najava – Praznik truba. Praznik truba se, dakle, ispunio

⁶ Zapazite da se Božja posljednja poruka čovječanstvu **nosi** svim narodima, čime se ispunjava Hristov nalog iz Jevanđelja po Mateju 28:19, 20, umjesto da se čeka na obnovu teokratije i hrama u Izraelu, kako tvrde neki.

⁷ Vidi članke „[Božji Plan spasenja](#)“ i „[Biblijska perspektiva Božjeg suda](#)“).

objavom suda ili Hristovog prelaska u drugo odjeljenje nebeske svetinje.

Jednom godišnje na Dan očišćenja unošena je krv u drugo odjeljenje zemaljske svetinje, čista krv nad kojom *nijesu ispovijedani grijesi*, kojom se svetinja čistila (vidi 3. Mojsijeva 16: 15, 16). „Zato je bilo potrebno da se zemaljske slike onoga što je na nebu čiste na taj način, a ono što je na nebu čisti se žrtvama boljim od takvih žrtava.“ (Jevrejima 9:23)

„Dok se na nebu vrši istražni sud i dok se grijesi pokajanih vjernih uklanjaju iz svetinje, u Božjem narodu na zemlji mora da se obavi naročito djelo čišćenja, odstranjivanja grijeha.“ (Elen G. Vajt, „Velika borba“) Dan očišćenja je jedino vrijeme kada se spajaju puni razvoj hristolikog karaktera Božjeg naroda i istražni sud.

Ako proučite doktrinu crkava koje sebe nazivaju hrišćanskim, zapazite da gotovo nijedna nema ispravno shvatanje Hristove službe posle raspeća i vaskrsenja. Kao što je Bog obećao, razumni će razumjeti kad dođe vrijeme. Prema Bibliji, razumni su oni koji traže i žele Boga i oslanjaju se na Njegovu Riječ. Glavne tačke narazumijevanja su Hristova prvosveštenska služba i sud. Zašto je to tako? Jer je „mali rog,“ između ostalih bogohulnih aktivnosti, pomračio „tamid“ (svakodnevnu žrtvu, tj. Hristovo posredovanje u prvom odjeljenju nebeske svetinje), ukazujući na sebe kao posrednika, ili čak samog Hristovog zamjenika na zemlji. Ovo je takođe vezano za proročki period od 1260 dana, i stoga vas molim za još malo strpljenja.

1260 dana, 42 mjeseca ili vrijeme vremena i pola vremena

Sad je prava prilika da definišemo vremenski okvir od 1260 dana ili 42 mjeseca ili 1 vrijeme, 2 vremena i pola vremena, što predstavlja isti proročki period od 1260 doslovnih godina. Iz Danila i Otkrivenja vidimo da je to zapravo period prevlasti „malog roga“ i bježanja Božjeg naroda u pustinju, koji se dešava *posle* Hristovog uzimanja na nebo (Otkrivenje 12:14).

Istorijski, 538. godine Justinijan je svojim ediktom uzdigao rimskog biskupa za poglavara svih crkava. Ako tome dodamo 1260 godina, dolazimo do 1798. godine, kada je francuski general Bertije svrgao papu i odveo ga u ropstvo, što se poistovjećuje sa „smrtnom ranom“ iz Otkrivenja 13:14 koju ova „zvijer“ ipak preživljava, ali nastavlja lišena one sile koju je imala u periodu od 1260 godina.

Pažljivim poređenjem tekstova iz Otkrivenja koji pominju period od 1260 dana (godina), jasno se može zaključiti da se on jedino može uklopiti u gore navedeno istorijsko vrijeme.

REFERENTNI BIBLIJSKI TEKSTOVI	DJELOVANJE SILE „MALOG ROGA“
Danilo 7:25: „Govoriće riječi čak i protiv Svevišnjeg, i ugnjetavaće svete sluge Najvišeg. Imaće namjeru da promijeni vremena i zakon, i svete sluge će mu biti predate u ruke za <i>jedno vrijeme, dva vremena i pola vremena.</i> “	- Govori riječi protiv Svevišnjeg (hulna učenja). - Ugnjetava svete sluge Najvišeg. - Mijenja vremena (papski praznici i kalendar). - Mijenja Zakon (izbacivanje Druge Božje zapovijesti, promjena Dana od odmora iz Četvrte). - Sluge Božje su mu predavate u ovom periodu.
Danilo 12:7: „I začuo sam čovjeka obučenog u lanene haljine, koji je bio iznad voda rijeke. Podižući desnicu i ljevicu prema nebesima, zakleo se onim koji živi u svu vječnost: „To će biti za <i>jedno vrijeme, dva vremena i pola vremena.</i> I čim se završi razbijanje snage svetog naroda, sve će se to završiti.“	- Period razbijanja sile svetog naroda zato što su bili stavljeni van zakona. Ujedno ovo je dokaz da zvanična institucionalizovana „hrišćanska crkva“ nikad nije ni bila Božja, ako izuzmemo savjesne i vjerne pojedince koji su služili Bogu prema svjetlosti koju su mogli imati (takvih je izvjesno bilo puno).
Otkrivenje 11:2, 3: „A dvorište koje je izvan hramskog svetišta ostavi i nemoj ga mjeriti, jer je dato neznabošcima. Oni će gaziti sveti grad <i>četrdeset i dva mjeseca.</i> Poslaću svoja dva svjedoka da obučeni u kostrijet prorokuju <i>hiljadu dvjesto i šezdeset dana.</i> “	- Pagani gaze „sveti grad“ (nevjestu Hristovu – vidi Otkrivenje 19:7, 8; 21:2; 22:17; Efescima 5:25-27). - „Dva svjedoka“ za to vrijeme prorokuju „obučeni u kostrijet“ (iz Otkrivenja 11:1-13 jasno je da se radi o Božjoj Riječi Starog i Novog Zavjeta).

<p>Otkrivenje 12:5, 6: „Ona je rodila sina, muško dijete, i on će gvozdenom palicom vladati nad svim narodima. Tada je njeno dijete bilo odneseno k Bogu i njegovom prestolu. A žena je pobjegla u pustinju, gdje joj je Bog pripremio mjesto, da tamo bude hranjena <i>hiljadu dvjesta i šezdeset dana</i>.“</p>	<p>- Žena (istinski Božji narod) mora da bježi u pustinju <i>posle</i> Hristovog vaznesenja, čime se daje jasan istorijski okvir ovog perioda (Božji narod je, dakle, morao da se sklanja kad je bogohulna sila zadobila vlast).</p>
<p>Otkrivenje 12:14: „Ali ženi su bila data dva krila velikog orla da odleti u pustinju na mjesto za nju pripremljeno. Tamo je, daleko od zmije, bila hranjena <i>jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena</i>.“</p>	<p>- Bog je obezbijedio pusta mjesta gdje se Njegov narod mogao sklanjati od uništiteljske sile.</p>
<p>Otkrivenje 13:4, 5: „Poklonili su se aždaji jer je dala vlast zvijeri. Poklonili su se i zvijeri, govoreći: ‘Ko je kao zvijer i ko može s njom ratovati?’ I dobila je usta koja su govorila velike stvari i hule i dobila je vlast da djeluje <i>četrdeset i dva mjeseca</i>.“</p>	<p>- Priznavanjem ove „zvijeri,“ ljudi se klanjaju „aždaji“ (Sotoni) koji joj daje moć. Od završetka ovog perioda čovječanstvu se upućuje poruka opomene na obožavanje pravog Boga, Njegov sud, i protiv ovog lažnog religijsko-političkog sistema (Otkrivenje 14:6-12).</p>

1260 godina je, dakle, utvrđen fiksni period, za koje vrijeme „Mali rog“ čini „gnusobu“ i ukazuje na sebe kao posrednika sa Bogom, pomračujući time stvarnu Hristovu sveštenu službu u prvom dijelu Nebeske svetinje, odnosno „tamid“.

Proročanstvo o 1290 dana

„Od vremena kada bude ukinuta svakidašnja žrtva i postavljena gadost koja pustoši, biće hiljadu dvjesta i devedeset dana.“ (Danilo 12:11)

Već smo izračunali da vrijeme papske prevlasti traje 1260 godina, do kada se gazi „tamid“. Pošto se ovo vremensko proročanstvo u Danilu takođe 12:11 takođe bavi ukidanjem svakodnevne žrtve, jasno je ne prelazi ovu granicu, tj. mora se poklapati s njom. Ostaje nam, znači, da vidimo da li je zaista značajna godina 508. za podizanje „gnusobe pustošne“ do koje nas dovodi ovaj vremenski okvir.

U to vrijeme Klovis ili Klodvig je bio kralj Franaka, jednog od paganskih plemena koja su u prošlosti zadavala muke Rimu. Od njegovog obraćenja u katolicizam 496. godine, crkva ga je smatrala „jedinim katoličkim princem na Zapadu.“⁸ Nakon toga, Klovis je ratovao za interese Rima, a protiv plemena u kojima je zaživjelo izvorno hrišćanstvo. Napokon, 508. godine on je proglašen „najstarijim sinom crkve“.⁹ Tako ova godina označava uspostavljanje prve katoličke kraljevine na Zapadu, što predstavlja novu eru u svjetskoj istoriji udruživanja duhovnih vlasti sa političkom pobjedničkom silom koja će dominirati u sledećim vjekovima.

Iste godine Klovis je proglašen „konzulom“ Zapadnog Rimskog carstva.¹⁰ Klovisove armije ne samo što su nametale pseudo hrišćanski brend Zapadu, već su se borile protiv biblijskog Šabata.¹¹ Tako je papstvo opunomoćeno da uvede svoju idolopokloničku nedjelju (Dan sunca), sveštenstvo i svečeve kao navodne posrednike pred Bogom.¹² Gnusoba je stekla premoć.

Rimski biskup uveo je i obred mise prema kojem sveštenik pretvara hljeb i vino u tijelo i krv Isusa Hrista, što bi značilo da oni prilikom svakog obreda dovode Hrista sa neba i ponavljaju raspeće. Zaista nevjerojatne drskosti i hule.

⁸ Newman, A Manual of Church History, V.1p. 404

⁹ Encyclopædia Britannica Article of Clovis I

¹⁰ Vidi: Walter C. Perry, The Franks, From Their First Appearance in History to the Death of King Pepin, p. 88; Gibbon in „The Decline and Fall of the Roman Empire“ Vol. 2, p. 400; Catholic Encyclopedia: Church, The Beginning of the Middle Ages, pp. 38-39; James Harvey Robinson, History of Western Europe, pp. 35, 36.

¹¹ Dr. Th.Zahn, History of Sunday (Geschichte des Sonntags, pp. 42-44) pp 484 J.N.Andrew

¹² Roland Bainton "Christendom" p.149.

Pape su vladale „gvozdenom palicom“ kao što je prorečeno da će Hristos kada dođe, naravno u sasvim drugom smislu. Falsifikat je bio potpun, cijeli svijet obmanut, a Hristova stvarna služba u prvom odjeljenju nebeske svetinje zamijenjena „gadošću pustošnom.“

Ako dodamo 1290 godina od 508 n.e., dolazimo do 1798. godine! To razdoblje je vrijeme napada na tamid. Hristovim prelaskom u drugo odjeljenje nebeske svetinje, počeo je stvarni Dan pomirenja, istražni sud ili posledak vremena najavljen u proroštvu! Tamid tada ostaje u sjenci prvog odjeljenja gdje vjerni Božji narod više nema šta da traži.

„Vidjela sam da je Isus zatvorio vrata Svetinje i niko ih nije mogao otvoriti; a onda je otvorio vrata Svetinje nad svetinjama i niko ih nije mogao zatvoriti (Otkrivenje 3:7, 8); a u trenutku kad je Isus otvorio vrata Svetinje nad svetinjama u kojoj se nalazi Kovčeg, Božje zapovijesti su obasjale Božji narod i on se našao na ispitu svetkovanja Šabata...“

Neprijatelji sadašnje istine pokušavaju otvoriti vrata Svetinje koja je Isus zatvorio i zatvoriti vrata Svetinje nad svetinjama koja je On 1844. otvorio i gdje se nalazi Kovčeg s dvije kamene ploče na koje je Jehovinom prstom napisano Deset zapovijesti.“ (Elen G. Vajt, „Rani spisi“)

Ovim se potvrđuje tačnost proročke računice metodom istoricizma, gdje 1260, 1290, i 1335 pripadaju istoj grupi u okviru najvećeg proročkog perioda od 2300 dana/godina. Već smo vidjeli da se 70 sedmica ili 490 godina broje od početka 2300 dana.

1335 dana. - Jedini vremenski okvir koji ostaje da definišemo je 1335 dana iz Danila 12:12. Tu se kaže da je blagosloven (ili srećan) onaj koji čeka i dočeka (u bukvalnom prevodu „dotakne“) 1335 dana. Nesumnjivo ovo se odnosi na strpljivo čekanje Božjeg naroda, posebno u smislu ispunjenja proročkih vremena tako da očitno ukazuje na prelazak u posledak vremena i posebno blagosloveni stvarni Dan očišćenja, kada se podiže pitanje doktrine o nebeskoj Svetinji. Ako, dakle, od 508. godine dodamo 1335 godina, dolazimo do 1843. godine! Upravo tada počela se otkrivati dugo pomračena istina o Hristovoj sveštiničkoj službi i najava velikog antitipskog Dana očišćenja.

Za one koji su i dalje skeptični, evo još nekih naznaka koje potvrđuju da se polovinom 19. vijeka desilo zaista nešto posebno. Prema biblijskoj hronologiji, tada se otprilike navršilo 6000 godina od postanja. Sotona je uveo lažnu nauku teorije evolucije kao pandam kojim je namjeravao uništiti vjeru u Boga i Njegovu riječ.¹³ To je širom otvorilo vrata komunizmu, fašizmu, demokratiji, liberalizmu, ateističkoj i okultnoj filozofiji i raznim oblicima otvorenog nemoralu. Takođe, uvedena je velika industrijska revolucija koja je potpuno izmijenila poznate tokove i stil života.

Kako je predvidjela sama proročka riječ, „znanje se umnožilo“ (vidi Danilo 12:4), uključujući i objavu Svetog Pisma koje je prevedeno na preko 2200 jezika i rašireno svuda po svijetu.

Autor: Pavle Simović
Cetinje, 11. septembar 2010.
Ažurirano: 18. februar 2015.

¹³ Vidi Sabrana djela Rože Morno, dodatak „Sotonino savjetovanje iz 1700-ih,“ i Harun Jahi, „Strahote koje je darvinizam donio čovječanstvu.“